ஸ்ரீ:

நாலாயிரத் தனியன்கள்

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம் ||

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்ம –
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

பூதம் ஸரஸ் ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத–
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ||

திருப்பல்லாண்டு தனியன்கள்

நாதமுனிகள் அருளிச் செய்தது
குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநசேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் சுல்கமாதாதுகாம: |
ச்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி||

பாண்டிய பட்டர் அருளியது
மின்னார்தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்
சொன்னார்கழற்கமலம்சூடினோம் – முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்று
ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத – வேண்டிய
வேதங்களோதிவிரைந்துகிழியறுத்தான்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

திருப்பாவை தனியன்கள்

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது
நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய: ||

உய்யக் கொண்டார் அருளிச் செய்தவை
அன்னவயல்புதுவையாண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப்பல்பதியம் – இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச்சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்தசுடர்கொடியே தொல்பாவை
பாடியருளவல்லப்பல்வளையாய் – நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்னைவிதியென்றவிம்மாற்றம்

நாம்கடவாவண்ணாமேநல்கு.

நாச்சியார் திருமொழி தனியன்கள்

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளியது
அல்லிநாள்தாமரைமேலாரணங்கினின்துணைவி
மல்லிநாடாண்டமடமயில் – மெல்லியலாள்
ஆயர்க்குலவேந்தனாகத்தாள் தென்புதுவை
வேயர்பயந்தவிளக்கு.

பெருமாள் திருமொழி தனியன்கள்

உடயவர் அருளிச் செய்தது
இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே!
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள் – பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசே கரனென்றே கூறு

மணக்கால் நம்பி அருளியது
ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பில்கையிட்டவன் மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே

திருச்சந்த விருத்தத் தனியன்கள்

திருக்கச்சி நம்பிகள் அருளிச்செய்தவை
தருச்சந்தப்பொழில்தழுவுதாரணியின்துயர்தீரத்
திருச்சந்தவிருத்தம்செய்திருமழிசைப்பரன்வருமூர்
கருச்சந்தும்காரகிலும் கமழ்கோங்கும்மணநாறும்
திருச்சந்தத்துடன்மருவுதிருமழிசைவளம்பதியே.

உலகுமழிசையுமுள்ளுணர்ந்து, தம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க – உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும், மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

திருமாலை தனியன்

திருவ்ரங்கப்பெருமாளரையர் அருளிச்செய்தது
மற்றொன்றும்வேண்டா மனமே! மதிளரங்கர்,
கற்றினம்மேய்த்தகழலிணைக்கீழ் – உற்ற
திருமாலைபாடும்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடியெம்
பெருமானை எப்பொழுதும் பேசு.

திருப்பள்ளியெழுச்சி தனியன்

திருமாலையாண்டான் அருளியது
தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம்
ரங்கேசயம் ராஜவதர்ஹணீயம் |
ப்ராபோதகீம் யோSக்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே ||

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் அருளியது
மண்டங்குடியென்பர்மாமறையோர்மன்னியசீர்த்
தொண்டரடிப்பொடிதொன்னகரம் – வண்டு
திணர்த்தவயல்தென்னரங்கத்தம்மானைப் பள்ளி
யுணர்த்தும்பிரானுதித்தவூர்.

அமலனாதிபிரான் தனியன்கள்

பெரிய நம்பிகள் அருளியது
ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம்ஸயாநம்
மத்யே கவேரதுஹிதுர் முதிதாந்தராத்மா |
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந்தராணாம்

யோ நிஸ்சிகாய மநவை முநிவாஹநம் தம். ||

திருமலை நம்பிகள் அருளியது
காட்டவேகண்டபாதகமல நல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்வுகண்டம் செவ்வாய்
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து
பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

பெரிய திருமொழி தனியன்கள்

திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்தது
கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தம:

எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது
வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன் -- வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோஞ்சுடர்மானவேல்.

ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது
நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்குநல்லவமுதம் தமிழநன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன்பனுவல்களே.

எம்பார் அருளிச்செய்தது
எங்கள்கதியே! இராமானுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா -- பொங்குபுகழ்
மங்கையர்க்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா.

முதற்திருவந்தாதி தனியன்

முதலியாண்டான் அருளிச்செய்தது
கைதைசேர்பூம்பொழில்சூழ்கச்சிநகர்வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான் கவிஞர்ப்போரேறு - வையத்
தடியவர்வாழவருந்தமிழ் (நூற்றந்) அந்தாதி
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

இரண்டாந்திருவந்தாதி தனியன்

திருகுருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச் செய்தது
என்பிறவிதீரவிறைஞ்சினேனின்னமுதா
அன்பேதகளியளித்தானை - நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துகள்சேரும் கடன்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

மூன்றாந்திருவந்தாதி தனியன்

குருகை காவலப்பன் அருளிச் செய்தது
சீராருமாடத்திருக்கோவலூரதனுள்
காரார்க்கருமுகிலைக்காணப்புக்கு - ஓராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்தசீரான்கழலே
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து.

நான்முகன் திருவந்தாதி தனியன்

ஸ்ரீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது
நாராயணன்படைத்தான்நான்முகனை நான்முகனுக்கு
ஏரார்சிவன்பிறந்தானென்னும்சொல் - சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம் நெஞ்சமே மொய்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

திருவிருத்தம் தனியன்

கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது
கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின்காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறுவீ ருயிரின்பொருள்கட்கு
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோனுரைத்த
திருவிருத்தத்தோரடிகற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே.

திருவாசிரியம் தனியன்

அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரருளிச் செய்தது
காசினியோர்தாம்வாழக கலியுகத்தேவந்துதித்து
ஆசிரியப்பாவதனாலருமறைநூல் விரித்தானைத்
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத்தாரானை
மாசடையாமனத்துவைத்து மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

பெரிய திருவந்தாதி தனியன்

எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது
முந்துற்றநெஞ்சே! முயற்றிதரித்துரைத்து
வந்தித்துவாயாரவாழ்த்தியே – சந்த
முருகூரும்சோலசூழ்மொய்பூம்பொருநல்
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு.

திருவெழுகூற்றிருக்கை தனியன்கள்

எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது
வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன் – வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோஞ்சுடர்மானவேல்.

சிறிய திருமடல் தனியன்

பிள்ளைத் திருநறையூர் அரையர் அருளிச்செய்தது
முள்ளிச்செழுமலரோதாரன்முளைமதியம்
கொல்லிக்கென்னுள்ளம்கொதியாமெ –– வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைவெட்டி
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

பெரிய திருமடல் தனியன்

பிள்ளைத் திருநறையூர் அரையர் அருளிச்செய்தது
பொன்னுலகில்வானவரும்பூமகளும்போற்றிசெய்யும்
நன்னுதலீர் நம்பிநறையூரர் – மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டுமிரங்காரேயாமாகில்!
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புத் தனியன்கள்

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தவை
அவிதிதவிஷயாந்தர: ஶடாரே:
உபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக: |
அபிச குணவசாத் ததேகசேஷீ
மதுரகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து ||

வேறொன்றும் நானறியேன் வேதம்தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர்– ஏறு, எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும்மதுரகவியாரெம்மை
ஆள்வார் அவரேயரண்.

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது
பக்தாம்ருதம் விச்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்

ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்.

ஈச்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது
திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண்பொருநலென்றும் – அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தா னடியிணையே எப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

சொட்டை நம்பிகள் அருளிச்செய்தது
மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும்
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன் – தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவிலேன் எந்தைசடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்த்து
ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமா னுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் – ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெற.

பட்டர் அருளிச்செய்தவை
வான்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் – ஈன்ற
முதல்தாய்சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாயிராமானுசன்.

மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித் – தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத்தியல்.

இராமானுச நூற்றந்தாதித் தனியன்கள்

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை
முன்னைவினையகலமூங்கிற்குடியமுதன்
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும் – என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினேன், தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன் யான்.

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம் பழுதென்றுநண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தியிராமானுசமுனிதாளிணைமேல்
உயர்ந்தகுணத்துத்திருவரங்கத்தமுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறையந்தாதியோதவிசைநெஞ்சமே.

சொல்லின்தொகைகொண்டுனதடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்துமுன்நாமமெல்லாம் என்தன்நாவினுள்ளே
அல்லும்பகலும் அமரும்படி நல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம! இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே.

நாலாயிரத்தனியன்கள் ஸம்பூர்ணம்
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்